

Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ

Ο νεαρός Ηρακλής περπούσε πάνω στη Θηβαϊκή γη και σκεφτόταν όπως κάθε νέος τι έπρεπε να κάνει για να ζήσει μια όμορφη ζωή?

Ξαφνικά βρέθηκε σε μέρος που δεν είχε ξαναδεί. Δύο δρόμοι σχημάτιζαν ένα σταυροδρόμι Όμως, κανένα σημάδι δεν φανέρωνε κατεύθυνση, κινδύνους.

Κι εκεί που αναρωτιόταν ποιον απ' τους δυο να πάρει, δύο γυναίκες φάνηκαν.

Η πρώτη ήταν καλοβαλμένη, με φτιασίδα στολισμένη, ψηλή, χαριτωμένη, με αρώματα αλειμμένη, μ' ένα χαμόγελο ζωγραφισμένο πάνω στα χείλη της, που φαινόταν πιο κόκκινο απ' την πραγματικότητα. Με χάρη μέτραγε τα βήματα της, ωστόσο αγωνία έδειχνε η ματιά της γιατί κοίταζε γύρω της συνεχώς μήπως και την έβλεπε κάποιος της γνωστός.

Η δεύτερη φαίνονταν πιο γερασμένη απ' ότι ήταν, αλλά περπατούσε με βήμα σταθερό και το περπάτημα αυτό έδειχνε μια πραγματική ευγένεια, μια ευγένεια που η ομορφιά δε φτάνει.

Η πρώτη γυναίκα μίλησε κι αυτά τα λόγια είπ: Σε βλέπω γλυκέ μου δισταχτικό, δε ξέρεις ποιο δρόμο να πάρεις απ' τους δυο, έλα μαζί μου και δε θ' αργήσεις να μη θες πίσω να γυρίσεις. Με λεν Ευδαιμονία, μερικοί όμως με αποκαλούν Κακία- από ζήλεια- χωρίς αμφιβολία, γιατί είμαι τόσο όμορφη όπως βλέπεις. Η ομορφιά δε χρειάζεται συνηγορία – συνηγορία είναι από μόνη της, διώχνει την υποψία. Άκου να δεις, εύκολος θα' ναι ο δρόμος σου αν μαζί μου θέλεις να ρθεις. Χωρίς έγνοιες και βάσανα, χωρίς ταλαιπωρία, σε πολέμους και σε μάχες δε θα δίνεις σημασία, και για την καλοπέραση δεν θα υπάρχει αργία. Πριν πεινάσεις θα σου φέρνουν φαγητό εξαιρετικό και πριν να νιώσεις κούραση κρεβάτι μαλακό. Ποτέ σου δε θα κοπιάσεις και τον ύπνο θα χορτάσεις. Δυστυχία δε θα ξέρεις, μόνο ευτυχία και χαρά. Θα φοβούνται οι εχθροί σου και θα σε υπηρετούν, φίλους αμέτρητους θα' χεις, δούλοι θα σε προσκυνούν και για σένα θα δουλεύουν να χεις όφελος εσύ, μία άνετη ζωή που θα ζηλεύουνε πολλοί.

Η δεύτερη γυναίκα πλησίασε κι αυτά τα λόγια είπε: Με ονομάζουν Αρετή μα δεν είμαι σε όλους αρεστή. Ευτυχία νέες μου, δεν είναι ν' αποκτήσεις ό,τι σου λείπει και δεν έχεις. Ευτυχία είναι να δημιουργήσεις μ' όσα ξέρεις και αντέχεις. Δύναμη έχει ένα σώμα που τη ψυχή του υπηρετεί γιατί εκεί μέσα κατοικούν οι αθάνατοι θεοί. Σαν το σκουλίκι που απ' τα σπλάχνα του φτιάχνει το μετάξι, σαν κάμπια που πεταλούδα γίνεται και θέλει να πετάξει, σαν το χελιδονόψαρο που ορμά έξω από το νερό και προσπαθεί ν' ανυψωθεί ήλιο να δει κι αυτό, αν έτσι πράξεις νεαρέ, αν έτσι πορευθείς, κάποτε θα δεις κι εσύ στο παραθύρι της ζωής, το πιο όμορφο απ' τα έργα, που θα' ναι το δικό σου κι ωραίο έπαινο θ' ακούς από τον εαυτό σου. Θα πρέπει να περιποιείσαι και να ευεργετείς τους φίλους σου εάν θέλεις να σ' αγαπούν κι εκείνοι. Πρέπει να εργάζεσαι και να κοπιάζεις για τον τόπο σου, αν θέλεις οι άνθρωποι του τόπου σου να προσδεύσουν.

Η Κακία τότε μίλησε κι είπε: Βλέπεις πόσο δύσκολα και κοπιαστικά έργα σου προτείνει αυτή η γυναίκα Ηρακλή?

Αυτή η δεύτερη γυναίκα όμως μίλησε τόσο πειστικά ώστε ο Ηρακλής αναγνώρισε στο πρόσωπο της την Αρετή και μονολότι ο δρόμος που του πρότεινε ήταν δύσκολος , αποφάσισε να τον ακολουθήσει. Θα πρέπει λοιπόν να γνωρίζουμε ότι ο δύσκολος δρόμος της Αρετής, προϋποθέτει ότι για να τον ακολουθήσουμε , θα πρέπει να πραγματοποιήσουμε απαραίτητως τους δώδεκα άθλους.